

KOŚCIÓŁ PW. WNIEBOWZIĘCIA NMP W NYSIE

Kościół pw. Wniebowzięcia NMP w Nysie jest pewnego rodzaju symbolem działalności zakonu jezuitów w mieście. Jezuita zostali sprowadzeni do Nysy w 1622 r., za sprawą biskupa wrocławskiego Karola I Habsburga. Kamień węgielny pod budowę świątyni położono w 1688 roku. Budowę udało się zakończyć już po 4 latach. Kościół pw. Wniebowzięcia NMP zbudowany został w formie bazylikowo-emporowej z fasadą dwuwieżową, inspirowaną formą kościoła Il Gesu. Ciekawym zabiegiem architektonicznym są drewniane figury świętych, związanych z jezuitami. W dolnej części są to figury św. Karola Boromeusza i św. Ferdynanda Kastylijskiego (znajdują się tymczasowo w Muzeum Powiatowym w Nysie), natomiast w górnej części są to: św. Ignacy Loyola i św. Franciszek Ksawery. Projekt świątyni pochodzi z czeskich kręgów jezuitów, natomiast prace budowlane prowadził Mateusz Kirchberger, a potem Michał Klein. Jednymi z najcenniejszych zabytków tego kościoła są barokowe malowidła, wykonane przez samego Karola Dankwarta. Ich motywem przewodnim są sceny związane z kultem maryjnym. Poważne spustoszenie kościoła spowodował pożar z 1807 r., związany z oblężeniem miasta przez wojska napoleońskie. Z oryginalnego wyposażenia świątyni pozostało

niewiele. Kilkadziesiąt lat później po tych tragicznych dla świątyni wydarzeniach odbył się większy remont kościoła. Częściowo zrekonstruowano ołtarz główny i uzupełniono wystrój ołtarzy bocznych. Rekonstrukcja barokowych hełmów odbyła się dopiero w roku 1907. Podczas II wojny światowej kościół, o dziwo, nie uległ poważnym zniszczeniom, niemniej ze względu na niewielkie fundusze i brak materiałów świątynię naprawiano powoli i po dziś dzień wymaga renowacji.

Source URL:

<https://www.visitopolskie.pl/strona/odkrywaj/879-kosciol-pw-wniebowzicia-nmp-w-nysie>